

Sygn. akt II K 18/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy w Złotoryi II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Michał Misiak
Protokolant:	Anna Rogalska

przy udziale Asesora Prokuratury Rejonowej w Złotoryi J. P.

po rozpoznaniu w dniu 21 lutego 2017 r. w Złotoryi

sprawy

W. S.

urodz. (...) w L.

syna J. i A. z d. O.

oskarżonego o to, że:

w dniu 28 sierpnia 2016 roku w C. rejonu (...) kierował samochodem osobowym marki (...) o numerach rejestracyjnych (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości, mając w kolejnych badaniach I próba 0,34 mg/l, II próba 0,31 mg/l, III próba 0,30 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu

to jest o czyn z art. 178a§1 kk

I uznaje oskarżonego W. S. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w części wstępnej wyroku, stanowiącego występki z art. 178a§1 kk i za to na podstawie art. 178a§1 kk skazuje go na karę 6 (sześć) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwadzieścia) godzin miesięcznie;

II na podstawie art. 42§2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzy) lat, a na podstawie art. 63§4 kk na poczet tego środka karnego zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od 28 sierpnia 2016 r. do dnia uprawomocnienia się wyroku;

III na podstawie art. 43a§2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 5000 (pięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

IV na podstawie art. 624§1 kpk i art. 17 ustawy o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego z kosztów sądowych i nie wymierza mu opłaty.

Sygn. akt II K 18/17

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

W dniu 28 sierpnia 2016 r. w C. (a wcześniej na trasie z R. do C.) około godziny 17.30 W. S. jechał samochodem marki N. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w stanie nietrzeźwości.

W chwili badania miał następujące stężenie alkoholu w organizmie: I badanie o godz. 17.38 – 0,34 mg/l, II badanie o godz. 17.59 – 0,31 mg/l, III badanie o godzinie 18.15 – 0,30 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

W. S. spożywał alkohol w postaci piwa tego samego dnia kilka godzin przed jazdą samochodem. Natężenie ruchu na trasie między R. a C. było wtedy znaczne.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego W. S. – k. 65,

zeznania świadka K. C. – k. 37, 66,

zeznania świadka P. M. – k. 40, 66,

zeznania świadka T. S. – k. 34, 66,

protokół badania trzeźwości – k. 2,

protokół odtworzenia zapisu – k. 42-44.

W. S. ma obecnie 24 lata, ma wykształcenie zawodowe, z zawodu jest ślusarzem, jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu, utrzymuje się z prac dorywczych, z których osiąga miesięczny dochód w granicach 700-800 złotych, nie leczył się psychiatrycznie ani odwykowo, był karany za przestępstwo umyślne. Zatrzymano mu prawo jazdy, odebrane fizycznie w dniu 28 sierpnia 2016 r.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 8, 65,

karta karna – k. 10-11,

postanowienie o zatrzymaniu prawa jazdy – k. 5-6,

informacja z UM w L. – k. 12,

informacja z PUP w L. – k. 14,

odpis wyroku – k. 30,

informacja z SR w Legnicy – k. 62-63.

W. S. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Sąd zważył, co następuje:

Wina i sprawstwo oskarżonego nie budziły wątpliwości sądu.

Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, jego wyjaśnienia zostały w pełni potwierdzone zeznaniami świadków K. C., P. M. i T. S. oraz pozostałymi wymienionymi w poprzedniej części uzasadnienia dowodami, wśród których najważniejszy był protokół badania trzeźwości.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, że alkohol w postaci piwa spożył kilka godzin wcześniej, na co wskazywał poziom stężenia alkoholu w organizmie oskarżonego oraz tendencja spadkowa w kolejnych badaniach.

Żadnych wątpliwości nie budziła także kwestia kwalifikacji prawnej zachowania oskarżonego, polegającego na prowadzeniu pojazdu w stanie nietrzeźwości w ruchu lądowym, co spełnia znamiona ustawowe opisane w art. 178a§1 kk.

Podobnie, wątpliwości nie budziła kwestia winy, gdyż oskarżony spożywał alkohol w dniu, kiedy kierował samochodem, a zatem powinien, jako człowiek niedotknięty dysfunkcjami intelektualnymi, mieć pełną świadomość, że jest w stanie nietrzeźwości. Brak nadto jakichkolwiek okoliczności mogących wskazywać, że stężenie alkoholu w organizmie oskarżonego było wynikiem jakichś procesów od niego niezależnych.

Spór stron, oskarżenia i obrony, dotyczył zatem kwestii reakcji karnej.

Sąd nie znalazł podstaw do zastosowania wobec oskarżonego instytucji warunkowego umorzenia postępowania (taki był pierwotny wniosek oskarżonego i jego obrońcy złożony w trakcie posiedzenia w dniu 17 listopada 2016 r.). W. S. był bowiem karany za przestępstwo umyślne, a konieczną przesłanką warunkowego umorzenia postępowania, zgodnie z art. 66§1 kk, jest brak karalności za przestępstwo umyślne.

Sąd nie znalazł również podstaw do zastosowania wobec oskarżonego instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary, o co wnioskowała obrona w mowie końcowej. Jedyną możliwą podstawą zastosowania wobec oskarżonego W. S. nadzwyczajnego złagodzenia kary, zgodnie z art. 60§2 kk, byłoby stwierdzenie, iż zachodzi szczególnie uzasadniony przypadek, kiedy nawet najniższa kara przewidziana za przestępstwo byłaby niewspółmiernie surowa. Przepis ten wymaga zatem zaistnienia sytuacji wyjątkowej, nadzwyczajnej. Tymczasem, zarówno ze względu na okoliczności zdarzenia, jak i osobę oskarżonego, popełnione przez niego przestępstwo uznać należy za typowe.

Wymierzając oskarżonemu karę, sąd (mogąc wymierzyć karę grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2) stosownie do treści art. 53 kk, wziął pod uwagę przede wszystkim stopień winy i społecznej szkodliwości jego czynu, które uznał za sytuujące się na poziomie niewysokim. Podstawowymi czynnikami, świadczącymi o stopniu winy i społecznej szkodliwości w tego typu przypadkach, są zdaniem sądu: poziom stężenia alkoholu w organizmie, rodzaj drogi na której do zdarzenia doszło oraz pora dnia. Poziom alkoholu w organizmie oskarżonego nie był wysoki, nie przekraczał znacznie granicy między przestępstwem a wykroczeniem. Natomiast jazda oskarżonego w ruchu miejskim w porze, gdy natężenie ruchu jest dość wysokie, nie stanowi okoliczności łagodzącej.

Na marginesie dodać należy, iż sąd nie uwzględnił jako okoliczności obciążającej zgłaszanego policji stylu jazdy oskarżonego na trasie pomiędzy R. a C.. Z uwagi na poziom stężenia alkoholu w organizmie oskarżonego nie sposób uznać, iż wyprzedzanie innych pojazdów i swobodne traktowanie obowiązku jazdy przy prawej krawędzi jezdni, było wynikiem spożytego alkoholu. W zakresie natomiast ewentualnego wykroczenia brak było skargi.

Wymierzając oskarżonemu karę, sąd uwzględnił potrzeby prewencji indywidualnej, ważne z uwagi na poprzednią karalność oskarżonego, choć za innego rodzaju przestępstwo oraz z uwagi na młody wiek oskarżonego, a także potrzeby prewencji generalnej, związane ze znaczną ilością tego typu występów, mimo surowej polityki karnej ustawodawcy w tym zakresie i licznych informacji medialnych o dużej liczbie zatrzymywanych nietrzeźwych kierowców.

Sąd, decydując o rodzaju kary, z uwagi na wspomniane okoliczności dotyczące osoby oskarżonego, uznał za wystarczające wymierzenie kary ograniczenia wolności, z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej pracy na cele społeczne.

Z uwagi na stopień winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, wymierzenie kary pozbawienia wolności byłoby zbyt surowe.

Natomiast, z powodu konieczności wymierzenia świadczenia pieniężnego, również kara grzywny w sytuacji, gdy warunki materialne oskarżonego są trudne, byłaby zbyt dolegliwa.

Mając na uwadze wskazane okoliczności, sąd uznał za sprawiedliwą karę sześciu miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie, o czym na podstawie art. 178a§1 kk orzekł, jak w punkcie I części dyspozytywnej wyroku.

Sąd miał obowiązek orzec wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres co najmniej trzech lat. Określając wymiar tego środka, sąd uwzględnił opisane wcześniej kwantyfikatory stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu.

Z tych względów, sąd na podstawie art. 42§2 kk orzekł, jak w punkcie II części dyspozytywnej wyroku, określając czas trwania środka karnego na trzy lata i na podstawie art. 63§4 kk zaliczając na poczet tego środka karnego okres zatrzymania prawa jazdy.

Zgodnie z art. 43a§2 kk, w razie skazania sprawcy za przestępstwo z art. 178a§1 kk sąd orzeka świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości co najmniej pięciu tysięcy złotych.

Z uwagi na okoliczności dotyczące osoby oskarżonego, głównie jego sytuacji materialnej, ale także wspomnianego niewysokiego stopnia winy, sąd orzekł to świadczenie w najniższej możliwej wysokości, tj. pięciu tysięcy złotych, orzekając, jak w punkcie III wyroku.

Mając na względzie, trudną sytuację materialną oskarżonego oraz orzeczenie świadczenia pieniężnego, sąd uznał, iż nie jest on w stanie ponieść kosztów postępowania oraz opłaty, o czym orzeczono w punkcie IV części dyspozytywnej wyroku.

Z..

1) odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć obrońcy oskarżonego adw. M. M.,

2) kal. 14 dni.

01-03-2017 r.